

SLUŽBENO GLASILO SAVEZA BAPTISTIČKIH CRKAVA U REPUBLICI HRVATSKOJ

ožujak 2004.

Riječ i život

Postavljanje temeljnog kamena za novu zgradu Pastoralnog centra "Riječ i život" u Rijeci poseban je događaj za zajednicu u Rijeci, za Savez baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj, ali vjerujem i ne samo za nas. Dugogodišnje molitve, izgradnja zajednice vjernika, suradnja i praktična pomoć lokalnih vlasti, izrada planova i administrativni poslovi konačno su stvorili preduvjete da se krene u konkretnu akciju gradnje ovoga krasnog objekta.

Za nas baptiste ovaj dan je značajan jer svjedoči i o razvoju identiteta, koji je do sada bio nepotpun, upravo stoga jer je nedostajalo ovakvih objekata i sadržaja, kao što ih nosi Pastoralni centar "Riječ i život". Centar treba postati prepoznatljiv znak u Rijeci i u Hrvatskoj o sazrijevanju jedne vjerske zajednice koja ozbiljno shvaća svoje mjesto i ulogu u društvu te sve više, sada i na planu obuhvatnosti i vizualnog, odnosno arhitektonskog, identiteta izlazi iz anonimnosti. Javnost, kao suprotnost anonimnosti, nosi svoju odgovornost. Baptisti u Rijeci i u Hrvatskoj spremni su prihvatići je sa svim posljedicama; Bogu smo obećali da ćemo živjeti po njegovoj volji.

Dok razmišljam o tome, ne mogu ne sjetiti se spasonosna Božjeg Utjelovljenja među ljudi-

ma. Ako čitamo prolog Ivanova evanđelja, naići ćemo na riječi koje su i Riječani izabrali za svoju novu crkvu - Riječ, koja se utjelovila i koja donosi život. Ivan, apostol, Božjeg Sina naziva Božjom utjelovljenom Riječu.

Ta je Riječ stvoriteljska i spasenjska - ona stvara život i ona spašava život. Ona se "ušatorila" među ljudima da bi im donijela svjetlost i život u izobilju. U samo nekoliko redaka Ivan hvata cijeli bit tog kozmičkog događaja: Bogu je stalo da čovjek živi u svjetlu i da njegovo životno iskustvo буде izobilje u svakom pogledu, te odlučuje sam sići k njemu. Objavio mu se - postao je "javan" za njega.

Svijet se odonda nije promjenio. I danas je ljudski život obilježen patnjom i boli, samoćom i tugom. Toliko su nam potrebni riječ utjehe i obilje života. Čeznemo da netko preuzme naše boli i ponese naše terete. Još i više trebamo privrženost i ljubav, ruku prijateljstva i srdačnu razmjenu u ovom vremenu. Trebamo ljudе kroz koje će Krist danas donositi svoje svjetlo i svoj život, kroz koje će se "ušatoriti" među nama danas.

"Ušatoriti se" je važan pojam. Šator uvijek ukazuje na privremenost i na mobilnost. Tako je i s ušatorenom živom Riječi. Ona teži biti relevantna u sadašnjosti.

Želi odgovarati na pitanja današnjice i služiti u vremenitim potrebama. Ona se stalno odupire tome da je se ogradi u kamenu. A ljudima je tako veliko iskušenje Božju Riječ uklesati, obzidati kamenom, omediti, sebi je podrediti i nad njome vladati - ne bi li kako Boga pripotmili za svoje sebične želje. Kršćanski tradicionalizam i fundamentalizam su, kako je to dobro primjetio vaš riječki autor koji se nekidan osvrnuo na dva riječka šatora, jednako su mrtvi i uz nemiravajući oblici takva zatomljivanja žive Božje riječi. I uvijek postoji opasnost, kad smo mi ljudi u pitanju, da stanemo na put Riječi i otmemo joj život.

Ovaj "Šator" nove baptističke crkve u Rijeci, čijim se počecima danas veselimo, trebao bi nas stalno podsjećati da smo pozvani naviještati Boga riječu i djelom - kroz pouku, društveni i socijalni angažman, ruku prijateljstva i dijaloga sa svima - da bi život obilno ispunjavao ovo mjesto. Blagoslovio Bog ove početke i dao nam milost da čujemo njegovu Riječ i vidimo njegov život!

Toma Magda

str. 4

Majke u molitvi

str. 6-7

**5 godina
Baptističkog instituta**

str. 8

**Susret sa
Franjom Klemom**

str. 10

**Pastoralni centar
u Rijeci**

Izvadak iz govora Predsjednika SBC u RH sa svečanosti polaganja temeljnog kamena Pastoralnog centra Riječ i život Baptističke crkve u Rijeci 21. veljače 2004.

Čije je zlato i srebro?

Kakav stav kao kršćani trebamo imati prema novcu? Kako bismo ga trebali upotrebljavati? Jesmo li svjesni da je biblijski stav prema novcu i njegovu korištenju važan za naš rast u pobožnosti? Očigledno je važan jer Biblija o tome toliko često govori. Važan je stoga što ularžemo toliko svoga vremena i truda kako bismo došli do novca. U odredenom smislu novac predstavlja naše vrijeme i naš trud, tj. predstavlja dio nas. Dakle, način na koji postupamo s novcem odražava naš karakter, pokazuje tko smo mi i što nam je važno. Biblija kaže da je "pohlepa za novcem izvor svih zala". Dakle, pohlepa za novcem, a ne novac sam. Sam je novac neutralan i može postati dobar ili loš ovisno o načinu kojim se njime služimo.

Biblija mnogo govori o ovoj temi i u Starom i u Novom zavjetu; ovdje ćemo pokušati sažeti tek dio. Dotaknut ćemo se nekoliko ključnih stvari koje moramo razumjeti o novcu kako bismo znali što Bog očekuje od nas.

Novac pripada Bogu

Prvo što moramo razumjeti jest da sav novac pripada Bogu. Psalm 24,1 kaže: "Jahvina je zemlja i sve na njoj". Bog u Hagaju izričito kaže: »Moje je zlato, moje je srebro.« I ako malo razmislimo, shvatit ćemo da je zaista tako. Kada jednog dana napustimo ovaj svijet, sve ono što smo nazivali svojim moramo ostaviti za sobom, ostaviti nekomu drugom na upravljanje dok nas nema. Dakle, mi ljudi zaista nismo vlasnici ničega, već smo samo privremeni upravitelji.

Sjetimo se starozavjetne priče o Josipu koji je bio Potifarov rob. Nije ništa posjedovalo, rob nije vlasnik ikakve imovine. No, Potifar mu je dao na upravljanje sve što je imao. Ništa od toga nije bilo Josipovo iako se podrazumijevalo da će se služiti tim sredstvima kako bi se pobrinuo i za svoje potrebe. Njegova je glavna zadaća bila da sva sredstva koristi za Potifarou dobit.

Mi smo u sličnom položaju. Mi sami smo, kao i sve što posjedujemo, Božji. Sve što imamo Bog nam je povjerio kako bismo se brinuli za svoje potrebe i za potrebe svojih obitelji, ali iznad svega kako bismo to koristili za njegovu dobit. Dakle, kao kršćani nikada se ne bismo trebali pitati koliko ćemo novca dati Bogu ovaj mjesec, nego koliko ćemo ostaviti za svoje potrebe. Kada primimo plaću, trebamo je pri-

nja i slavljenja Boga? Upravo stoga na nedjeljnim bogoslužjima pozivamo jedne druge na davanje Bogu. Pripredamo li se prije nedjeljnog bogoslužja na davanje Bogu? Skupljamo li kroz tjedan novac kako bismo ga u slavljenju donijeli pred Boga? Ako vjerujemo da je davanje čin slavljenja, onda zasigurno to i činimo.

Davanje - izraz ljubavi i vjere

Treće, trebamo razumjeti da su količina i način na koji dajemo Bogu odraz našeg duhovnog stanja. Ono odražava koliko smo pouzdani upravitelji onoga što nam je Bog dao. Ono pokazuje koliko ljubimo Boga i koliko vjerujemo u njegovu skrb za nas.

Ako vjerujemo da će Bog skrbiti za nas, bit ćemo spremni dati više za Božje djelo; ako sumnjamo u njegovu skrb za nas, dati ćemo manje. Iz svog iskustva znam da kada sam god dao novac iz poslušnosti prema Bogu, a da mi pritom nije ostalo za neke moje potrebe, Bog je uvijek na čudesan način providio sredstva za njih i moja je vjera rasla kroz ta iskustva. Ako želimo da naša vjera u Boga raste, ako želimo biti duhovno blagoslovljeni, onda ponekad kao izraz vjere u Božju skrb trebamo davati iznad svojih mogućnosti. No, neka to uvijek bude iz poslušnosti prema Bogu, a ne iz neke potajne želje da izmanipuliramo Boga da nam nešto podari, jer je Bogu "draža poslušnost, nego žrtva" (1 Sam 15,22).

Nadalje, upravljamo li našim novcem na Božju dobrobit i dobrobit Njegova kraljevstva, pokazujemo se vjernima Bogu i otvaramo mogućnost da nam Bog povjeri i vrednije stvari. Čitajmo Lk 16,10-13. Jesmo li se pokazali vjernima s novcem, s lažnim bogatstvom koje nam je Bog dao na upravljanje? Možemo li očekivati da će nam Bog povjeriti i druga bogatstva koja su mnogo vrednija od novca? Želimo li biti blagoslovljeniji nego što smo bili dosad, tada trebamo vjerno upravljati onim što nam Bog daje.

Dakle, upravljanje novcem odražava našu pouzdanost, naše povjerenje u Božju skrb, ali odražava i našu ljubav prema Bogu. Bog nikome ne šalje račun. Crkva nikome ne šalje račun. Ne dajemo kako bismo ispunili nekaku jedanaestu zapovijed, već naša motivacija treba biti naša ljubav prema Bogu. Čitajmo 2 Kor 8,1-8. Ovdje Pavao nije koristio svoj apostolski autoritet kako bi natjerao Korinćane da daju, nego im je samo rekao da oni davanjem dokazuju iskrenost svoje ljubavi. U 2 Kor 9,7 Pavao kaže "neka svatko dadne kako je srcem odlučio, a ne sa žalošću i na silu, jer Bog ljubi vesela darivaoca". Dakle, Bog ne želi

miti, svjesni da ona pripada Bogu, a da je nama povjerena na upravljanje, odlučni da ćemo svu plaću koristiti kako Bog želi. Jer doći će dan kada ćemo morati Bogu položiti račun za način na koji smo koristili njegov novac.

Davanje - čin štovanja

Drugo, volio bih da svi razumijemo da je davanje, ili točnije, vraćanje novca Bogu, čin štovanja. Čitajmo Poslanicu Fil 4,18. Ovdje Pavao davanje Filipljana uspoređuje sa starozavjetnom žrtvom koja se prinosila kao štovanje, tj. slavljenje Boga. Jeste li ikada razmišljali o davanju kao slavljenju? Znamo da su pjevanje pjesama Bogu, zahvaljivanje i slušanje njegove riječi dio bogoslužja, dio slavljenja, ali znamo li da je i davanje jedan od biblijskih načina obožava-

da dajemo na silu, On ne želi da mu išta dajemo protiv svoje volje. Bog želi da dajemo kao izraz ljubavi. Bog ne želi da mu dajemo novac zato što bismo trebali, već zato što to želimo.

Ljubimo li uistinu Boga? Naše davanje pokazuje koliko ga ljubimo. Što naše osobno davanje govori o ljubavi prema Bogu? Neka svatko sebe preispita!

Davanje - izvor blagoslova

Posljednje što želim istaknuti jest obećanje da ćemo primiti blagoslov kada smo darežljivi i velikodušni. Već smo rekli nešto o tome kada smo govorili o svom davanju

kao odrazu našeg pouzdanja. No, drugi biblijski tekstovi nam daju sličnu poruku. Čitajmo Lk 6,38 i 2 Kor 9,6-8. Ako dajete Bogu, Bog će vama davati. Ako dajete velikodušno Bogu, Bog će vama velikodušno davati. No, poruka ovih tekstova nije: ako želite biti bogati, trebate davati Bogu. Bog nas može blagosloviti na razne načine. Ako razmišljamo o novcu kao sjemenu, to nam može pomoći. Ako novcem sijemo u korisne stvari, ako novcem sijemo u Božje kraljevstvo, onda možemo očekivati i korisni plod i plod Božjeg kraljevstva. Ako pak novac sijemo prema svojim pohotama, prema pritisku ovoga svijeta i prema upu-

tama davla, onda možemo očekivati beskorisne plodove. Davao želi da propustimo Božji blagoslov, želi da propustimo plodonosni kršćanski život. On će nas pokušati uvjeriti da nam je ovo ili ono potrebno, da nam Bog ne daje dovoljno, da Bog zapravo uopće ne skrbi za nas. Počnemo li vjerovati njegovim lažima, izgubit ćemo toliko blagoslova, izgubit ćemo blagoslove u ovome svijetu i u onome koji dolazi. Stoga moramo mudro i vjerno upravljati novcem koji nam Bog daje i trebamo ga investirati u Božje stvari - tada ćemo primiti pravu dobit.

Daniel MacKenzie

Zar se nismo tako dogovorili?

Razgovor s pastorem Ladislavom Ružička iz Karlovca o potrebi brige za Socijalni fond

Nekoć vrlo važan, Socijalni fond solidarnosti i pomoći poslijednjih se godina jedva održava u životu. S jedne strane, imajući u vidu financijsku situaciju ljudi - to nas ne čudi. S druge strane, uviјek su se junaci poznavali na muci! Od svih udovica u Izraelu, kaže Isus, samo je ona iz Safarte smogla hrabrosti da ugosti velikog proroka Iliju.

Neke crkve ostaju i dalje vjerne dogovoru koji je donesen na jednoj od prošlih godišnjih skupština, kad je potvrđena potreba da se nastavi rad Socijalnog fonda, koji radi unutar Ženskog rada pri SBC u RH. Među rijetkim junacima svojim se prizozima i brigom ističu crkve u Karlovcu i Dugoj Resi, pa smo upitali pastora Ružičku za razloge koji potiču tu njihovu aktivnost.

GC: Pastore Ružičku, crkve u Karlovcu i Dugoj Resi među rijetkim su našim crkvama koje neumorno novac šalju u Socijalni fond, koji je od rata naovamo zaboravljen od mnogih crkava. Možete li nam reći zašto je to tako?

Ružička: Prije svega, to je dobra tradicija koju smo naslijedili od naših starih. Zatim, zar se nismo tako dogovorili na razini Saveza da ćemo kao crkve davati u Socijalni fond? I konačno, mi dajemo jer uviјek ima ljudi u potrebi za koje smo pozvani brinuti.

GC: U mnogim je crkvama danas stanje blagajne na vrlo niskoj razini i kao da voze na prazno. U toj situaciji smatraju da ne mogu davati i u Socijalni fond. Zar kod vas nije bilo finansijske krize?

Ružička: Novac je kao ljud, kad je stisneš, ona klizi kroz prste. Bolje se osjećamo kad možemo dati, nego kad moramo primati od drugih.

Naravno, uviјek nam fali novaca za naše projekte, ali to će nam uviјek i falići. Zato nedostatak novaca ne vidim kao razlog za nedavanje. S druge strane, zar nije istina da je ruka koja daje otvorena? Otvorena ruka lakše i prima. Evo kako to izgleda:

Čini mi se da smo mi prva hrvatska zajednica koja je pomogla zajednicu u Engleskoj u Pembrooku. Kad su oni kupili zemljište i počeli graditi i mi smo im poslali naš doprinos. Velšani su bili vrlo gagnuti našim činom i naše se zajedništvo još poboljšalo.

GC: Na koji način učite ljudi u svojim crkvama o važnosti davanja za Socijalni fond? I koji ljudi prednjače u davanju? Zašto?

Ružička: Ne usudim se baš puno "učiti" na tu temu. Pa ipak, »kolektak« za Socijalni fond uviјek je veća od obične. Napominjem da postoje ljudi koji imaju mnogo manje od nas. Mi smo produžena ruka Božja. Možda bi andeli mogli davati umjesto nas - ali ako Bog bude morao njih slati, jao nama!

GC: Zašto mislite da je bitno brinuti i za potrebe ljudi koji ne pripadaju našoj lokalnoj crkvi, nego možda nekoj drugoj crkvi ili pak uopće ne pripadaju crkvi?

Ružička: Isus se zaustavio kod Samarjanke, koja nije bila Židovka. Bez obzira na sve drugo, gdje je čovjek i kakav je, ako je u potrebi, to je poziv za nas da pomognemo.

Nije to neka pokvarena računica da ćemo dobiti ako damo. Nego je blaženije dati nego primati. Možeš biti sličan Isusu.

Čini mi se da je novac je najbolji pokazatelj razmjera nečijeg obraćenja. Kad ljudi doista vjeruju Bogu, onda mogu dati od sebe. Ako ne vjeruju, onda drže za sebe jer se boje da neće imati kad im bude trebalo.

GC: Što biste poručili ljudima u crkvi koji još nisu razmišljali o pomaganju kroz Socijalni fond?

Ružička: Prije svega, rekao bih im da se sjete obećanja - jer smo se za tu akciju svi dogovorili. I nije kasno početi činiti dobro.

GC: Što biste poručili svojim kolegama koji još nisu razmišljali o takvim davanjima?

Ružička: Mislim da imaju veliku odgovornost jer nisu toliko krivi članovi koliko oni koji su za njih odgovorni. Trebali bi se pokajati i početi činiti dobro.

Zagrliti molitvom

U našoj crkvi u Zagrebu imamo veći broj tinejdžera. Svesni smo izuzetne važnosti ovog životnog razdoblja kada naša djeca prelaze iz djetinjstva u svijet odraslih. Svaka se obitelj s njime nosi na svoj način, a u crkvi u pomoć priskaru vjeroučitelji i vode mlađih. Prije nekoliko mjeseci odlučili smo udružiti snage i priznati Gospodinu koliko trebamo njegovu mudrost i vodstvo.

Od tada, svake treće srijede u mjesecu, u Radićevoj 30 sastaju se majke tinejdžera kako bi, udružene, molile za svoju djecu. Na putu odrastanja kojim kroče naša djece izbori su veoma raznoliki, ponuda je svakim danom sve veća i primamljivija. Naša je molitva da im Gospodin pomogne pravo izabirati, da sa što manje modrica i rana na duši izaberu Kristov put. Baš kao što su ih grlike naše ruke dok su bili mali, tako želimo da ih sada grle naše molitve te da ih zaštite od mnogobrojnih opasnosti.

Osim što molimo, mi se majke i krasno družimo. Svaki put imamo neku temu koja nas potakne na razgovor i molitvu. Razgovaramo o različitim područjima života koja su važna za našu djecu (škola, društvo, izbor zanimanja, odnosi u obitelji, društvo, spolnost...) Lijepo je vidjeti da i drugi imaju iste radosti i slične brige i da to možemo međusobno podijeliti. Sve što kažemo na našem druženju ostaje između nas i koristimo samo kao razlog za molitvu, bez pričavanja ili širenja izvan grupe. Vrijeme druženja uvijek nam se čini prekratko te s nestrpljenjem čekamo sljedeći susret.

Dobrodošao je svatko tko želi podijeliti s nama svoje iskustvo ili se priključiti molitvi.

Vesna Lovrec

Susret vjeroučitelja

Važnost učiteljskog poziva

"Uznastoj da staneš pred Boga kao radnik koji se nema čega stidjeti."

2 Tim 2,15

Kuća Društva Prijatelja Biblije u Severinu na Kupi već je tradicionalno mjesto održavanja zimskog Stručnog akciva vjeroučitelja crkava reformacijske bastine. Ovogodišnji susret, na temu Interaktivno učenje, održan je u razdoblju od 30. 1. do 1. 2. 2004. godine.

Ovom se prigodom okupilo tridesetak vjeroučiteljica i vjeroučitelja iz cijele Hrvatske. Gost susreta i glavni predavač bio je Emlyn Williams iz Engleske. Profesor Williams, uz mnogo topline i šarma, govorio je o učiteljskom pozivu, o važnosti tog rada, pozivajući se pri tome na biblijski tekst iz Jakovljeve poslanice 3,1. Naglasio je da je posao vjeroučitelja pripremiti sljedeću generaciju za djelo služenja te kako, podučavajući mladi naraštaj, sudjelujemo u mijenjanju budućnosti.

Pored predavanja imali smo jedan ogledni sat vjeronomučenja, radionice i biblijsko proučavanje gdje smo podijelili svoja iskustva. Obzirom da su u pripremi novi vjeronomučeni udžbenici, ovo je bila prigoda da se

upoznamo sa sadržajem udžbenika za prvu godinu te da prokomentiramo prijedloge sadržaja za ostale tri godine. Ako sve bude teklo prema planu, u narednoj školskoj godini radit ćemo po novom programu, s novim udžbenicima.

Medusobno smo se bolje upoznavali dok smo zajedno molili, hrabrili se svjedočanstvima ili pak učili nove pjesme.

Bio je to lijep i blagoslovljen vikend u snijegom prekrivenoj prirodi. Iskoristili smo prigodu i za sanjkanje, grudanje i šetnje uz Kupu.

Veselimo se sljedećem ovakvom susretu.

Vesna Lovrec

Fenomenalno baš je to...!

...naziv je novog C- a koji vam omogućuje da pjevanjem učite Božju riječ napamet.

Ovih je 13 pjesama iznimno prikladno za pjevanje kod kuće ili za pjevanje s djecom zbog svojih veoma lijepih melodija. Neke su pjesme posebno skladane za djecu a kao tekstovna podloga uglavnom su korišteni biblijski stihovi.

Pjesme vas vode na glazbeno putovanje počevši od sunshine-reggaea, calypsa, rocka i popa, preko raskošno orkestrirane snažne balade sve do nježne uspavance.

Na CD-u se nalaze i sve pjesme u play-back izvedbi, kako bi svatko tko želi mogao pjevati uz pratnju. Uz to nudimo i pjesmaricu s notnim zapisom pjesama i akordima, koju je krasno i s mnogo ljubavi ilustrirala umjetnica Zdravka Kukec.

Pjesme je skladao Frank Bosch. Vokali: Ljubica Zemunović, Iva Blažek, Lidija Edelinski, Martina Horvat, Andrea Kerep, Daniela Kerep, Frank Bosch, Don Newby, Franko Cetinić
Glazbenici: Kristina Bjelopavlović, Stjepan Majersky, Tabita Bell, Teofil Dereta, Frank Bosch, Danijel Kovačević

Snimanje je vodio profesionalni glazbenik Don Newby.

CD 50 kn

Pjesmarica

(spiralni uvez) 25 kn

CD i pjesmarica 70 kn

Informacije:

Pjesma@post.htnet.hr
tel. 01 3470160

Evangelizacijski centar

Čini se da se Pastoralni centar u Čakovcu pretvara u pravi konferencijski i evangelizacijski centar. 26.10. održano je evangelizacijsko bogoštovlje s temom zahvalnosti, a govornik je bio pastor Tom Magda. 15.11. održan je seminar sa temom »Crkva - njezine karakteristike i izazovi«.

Govornik je bio pastor Christoph Müller, koji je propovijedao i na redovitom mjesечnom evangelizacijskom bogoštovlju 16.11. (u mogućnosti smo ponuditi vam i tonske zapise sa seminara: na jednom CD-u u MP3

formatu, ili na četiri CD-a u WAV formatu). 14.12. održana je božićna proslava s podjelom darova za gradanstvo Čakovca, na kojoj je pastor Željko Mraz propovijedao u prepunoj glavnoj dvorani Centra.

Ove godine održan je od 18.-25.1. seminar na temu knjige Otkrivenja. Govornik je bio teolog Botho Heinz, koji je usto propovijedao i na evangelizacijskom bogoštovlju 18.1. Među redovitim zbivanjima održavaju se subotom sastanci mladeži te utorkom sastanci misijske skupine.

Pozivamo vas na seminar namijenjen pripremanju evangelizacije, koji će se održati u subotu, 28.2.2004. s početkom u 10 sati. Govornik će biti dipl. teolog Frieder Trommer, koji je ujedno i direktor evangelizacijske udruge ProChrist. Seminar je namijenjen svim zainteresiranim, posebice pastorima i crkvenim djelatnicima zaduženima za evangelizaciju. U ožujku (18.-21.) planiran je prijenos evangelizacije za mlađeš Jesus House, koja će se putem satelita emitirati iz Berlina. Travanj je rezerviran za Susret baptista Hrvatske (16.-18.4.). Krajem svibnja i početkom lipnja (31.5.-6.6.) plani-

ramo veliku evangelizaciju s Ulrichom Parzanyem, koji će propovijedati uživo, kao što je to bilo i 2002. godine na evangelizaciji »Gdje je čovjek?«

Kao što znate, Pastoralni centar još uvijek je u izgradnji. Velikim angažmanom braće iz Njemačke, osnovan je međunarodni odbor, koji će brinuti o dovršenju građnje, kao i hrvatski odbor i koordinacijsko tijelo, koji će voditi računa o procesu dovršenja i odvijanju programa. Zahvaljujemo svima koji u molitvama podržavaju ovaj veliki projekt.

Ivica Horvatić

Sedam minuta duhovne stvarnosti

Kruh naš svagdašnji, u izdanju Duhovne stvarnosti, mnogima je dobro poznato štivo za osobnu pobožnost bez kojega je teško zamisliti početak dana. No, mnogi ne znaju da već godinama ove jasne biblijske istine mogu slušati i na radijskim valovima. 1990. godine rodila se ideja da se na temelju teksta iz Kruha našeg svagdašnjeg naprave kratke radijske emisije.

Emisija je dobila naziv "Sedam minuta duhovne stvarnosti", a emitirala se svakog jutra na valovima radijske postaje Zaprešić. Usljedila je i kontakt-emisija u kojoj su jedanput mjesечно slušatelji imali priliku dobiti na poklon neku od knjiga u izdanju Duhovne stvarnosti. Slušatelji su također mogli poslati adresu na koju bi im redovito stizao Kruh naš svagdašnji.

Nažalost, radijske postaje uglavnom naplaćuju svaku minutu emitiranja te je zbog nedostatka financija prestalo emitiranje na Zaprešiću a također i na Vrbovcu. Sviđao primjer je postaja Mali Lošinj, koja ne naplaćuje vrijeme. Ostale emisije sponzoriraju razni sponzori ili lokalne crkve, dok Brač uz, mnogo poteškoća, sponzorira sama Duhovna stvarnost.

Danica Hrgović Klešin

Radio Karlovac 106,9 i 102,1 MHz vrijeme emitiranja u 7.40 i 19.20 h

Radio Vitez-Lašva 91,3 MHz vrijeme emitiranja u 8.15 h

Radio Banovina Studio Glina 99,1 Mhz vrijeme emitiranja ponedjeljkom u 19.45 h

Radio Brač 98,8 i 102,7 MHz vrijeme emitiranja u 07.25 i 19.45 h

Radio Mali Lošinj Radio Jadranka 92,8 MHz vrijeme emitiranja u 7.50 i 16.50 h

Radio Travnik 88,3 i 89,9 MHz vrijeme emitiranja u 16 h

Radio Pitomača 93,5 MHz vrijeme emitiranja nedjeljom u 8 h i srijedom u 18 h

THE HARVEST

Dugo vrijeme zajedničkog sviranja i služenja na službama, krštenjima, konferencijama, okružnim omladinskim sastancima napokon je urođilo plodom. Odlučili smo osnovati glazbenu grupu THE HARVEST, koja će, narančno, nastaviti služiti istim tempom i istom svrhom, da proslavimo našeg Gospodina Isusa Krista.

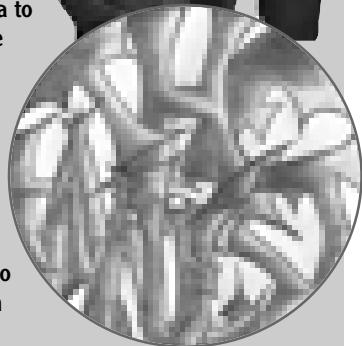
I sam je Isus rekao da nas je malo, a da je žetva velika. Riječ HARVEST na engleskom upravo znači ŽETVA.

Evangelizacija je odatle važan dio našega poslanja za one koji još ne poznaju Krista kao Spasitelja. Nakon nekoliko održanih koncerata motivirani smo da radimo još više, jer nas Isus na to poziva. Tijekom ljeta se očekuje izdanie prvog službenog CD-a, a i

turneja, o čemu malo više kad dode vrijeme za to. Vjerujemo da ćemo se jednog dana vidjeti i u vašoj zajednici te vas molimo da nas podržite svojim molitvama.

Više o grupi na www.the_harvest.00freehost.com, a svoja pitanja možete slati na the_harvest@net.hr.

Siniša Hamp

Bogoslužje - izgubljeni dragulj crkve

Iz predavanja R. Mauweya na temu bogoslužja

Kršćanski pisac A. W. Tozer opisao je bogoslužje kao "izgubljeni dragulj crkve" jer crkva danas poznaje "programe" i poznaće "podjele" oko bogoslužja i bogoslužnog reda, pjevanja i doprinosa, ali nikako ne i blagoslove koje Biblija obećava onima koji se predaju štovanju Boga. Vraćanje na biblijske vrijednosti stoga je presudno da nađemo izgubljeni dragulj i svoju kršćansku sreću.

1. Bogoslužje je poziv. Nema bogoslužja bez Božjeg poziva. Bog traži odnos ljubavi sa svojim narodom. Bez Božjeg poziva čovjek ne može odgovoriti Bogu. Zato je temelj svakog bogoslužja Bog sam. Kad Boga štujemo, ispunjavamo svrhu na koju nas je pozvao Stvoritelj. Svaki poziv na bogoštovlje ili bogoslužje poziv je kojim nas Bog poziva da dodemo k njemu.

2. Bogoslužje je i zapovijed. Ljubiti Boga važnije je od svega drugog u životu kršćana i ima prioritet u svemu.

3. Štovanje je svrha čovjekova postojanja. Čovjek je stvoren da slavi Boga (1 Pt 2, 9).

4. Iz svega gornjeg proizlazi da je štovanje Boga način života, a ne samo naš odlazak na bogoštovlje nedjeljom - iako je to naravno važan dio življenja kao štovatelja. Poznat je primjer redovnika brata Lorenza iz 17. st. čiji su zadaci bili da sprema jelo i druge stvari za ostale redovnike u njegovu samostanu. No, on taj posao nije smatrao poniznjem, nego upravo načinom da službom bude Bogu blizu. Ako štujemo Boga svojim životom, ako živimo u njegovoj prisutnosti, svi su zadaci koje obavljamo bogoslužje, ako ih obavljamo svjesni da nas Bog vidi. Tu misao vidimo i u 1 Sol 5, 17.

5. Bogoslužje je nutarnje i vanjsko. Stari je zavjet više okrenut riječima koje izražavaju vanjski stav bogoslužja, iako i u Starom zavjetu Bog inzistira na promijenjenom srcu i raskajanom duhu. U Novome zavjetu još je više naglašen nutarnji vid bogoslužja - moliti se Bogu u Duhu i istini, bez obzira na mjesto. To je stoga što Duh Božji prebiva u srcima vjernika.

6. Bogoslužje je osobno i zajedničko. Nema zajedničkog bogoštovlja ako pojedinici ne štiju Boga u svom svakodnevnom životu. No, bogoslužje nije "program" koji se odvija pred našim očima. Naprotiv, ljudi koji vode slavljenje trebaju poticati zajednicu i naći načina da se zajednica što aktivnije uključi u bogoslužje.

7. Bogoslužje je ujedno i okomito i vodoravno - ono se tiče Boga, ali se tiče i ljudi koji nas okružuju. Trebamo biti svjesni Božje prisutnosti na bogoslužju i tako se postaviti. Ali trebamo biti spremni i na služenje drugima. Nema bogoslužja bez obzira prema drugim dijelovima Kristova tijela.

8. Bogoslužje je primanje i davanje. Nećemo Boga slaviti dostojno ako samo uzimamo. Moramo primiti od njega njegov dar spasenja - ali i davati dalje njegove blagoslove. Primanje i davanje najlakše je opisati zahvalnošću na koju nas Biblija stalno poziva.

Konferencija BI-a i proslava
5 godina postojanja

Pravo bogoštovlj

U Fužinama je 30-31. 1. 2004. održana peta po redu konferencija Baptista, koja je ujedno bila i slavljenička, budući da se napunilo pet godišnjeg početka ovog programa Saveza BC za sustavno biblijsko učenje.

Tema konferencije ove je godine bila "Pravo bogoslužje", a gost predavač bio je glazbe dr. Richard Mauwey, koji kao misionar IMB-a trenutno radi u Oradeai, Rumunija. Richard je svoj život posvetio poticanju ljudi na pjevanje "nove pjesme" Gospodinu. Na konferenciji je sudjelovalo četrdesetak polaznika BI-a i gostiju koji su uživali u pozicijskom programu, te u izvedbi hrvatske i međunarodne glazbe.

U konferenciji je sudjelovalo četrdesetak polaznika BI-a i gostiju koji su uživali u pozicijskom programu, te u izvedbi hrvatske i međunarodne glazbe. Pojavili su se i predstavnici domaćih i inozemnih organizacija koja potiče ljudi s glazbenim i pjesničkim talentom na stvaranje autohtonih i originalnih pjesama.

Prava glazba za bogoštovlje

Bog daje glazbu, i umjetnost općenito, da bi nam pomogle bolje izraziti osjećaje i pojmove koje riječima teško izražavamo. U Bibliji nailazimo na mnoge primjere glazbe u bogoštovljju - od instrumentalne do vokalne, od osobne do zborske. Glazba je i danas moćno sredstvo koje ispunjava mnoge uvjete: Glazba povezuje velik broj ljudi u zajedničkom pjevanju i štovanju Boga. Glazba potiče duhovni rast tekstovima koji se stalno ponavljaju. Glazba prenosi Božju riječ, može biti kanal za prijenos poruke spasenja i za evangelizaciju ondje gdje riječi same teško dopiru. Glazba je štovanje - zato se ne bi smjela koristiti kao "intermezzo" dok obavljamo

nešto drugo na bogoštovlju ili čekajući prode vrijeme.

Glazba za bogoštovlja treba biti dobra i dobro izabrana: mora biti teološki ispravna, jer je to iz pjesama uče teologiju. Tekst treba biti vjernan Bibliji. Zato što je sredstvo evangelizacije i izraz našeg štovanja Boga, treba da glazba bude što izražajnija i dobra.

Glazba treba biti i dobro izabrana: mora biti teološki ispravna, jer je to iz pjesama uče teologiju. Tekst treba biti vjernan Bibliji. Zato što je sredstvo evangelizacije i izraz našeg štovanja Boga, treba da glazba bude što izražajnija i dobra. Ksenij

Europska perspektiva

EBF-ova Konferencija za voditelje rada s djecom i mladima, 16-21. 1. 2004. Novi Sad, SICG

Što bogoslužje jest...
Prema kršćanskom filozofu Sørenu Kierkegaardu bogoslužje je nalik kazališnoj predstavi na kojoj je jedini gledatelj Bog, gdje su akteri svi ljudi u crkvi, a crkveni radnici su šaptači. Bogoslužje nije kad šaptač obavlja sve glumačke uloge, a crkva sjedi u gledalištu.

Bogoslužje nije...

Nogometna utakmica na kojoj više tisuća ljudi potrebni tjelovježbe sjede na tribinama i navijaju za onih 22 na terenu koji trebaju odmora...

Neka načela za oblikovanje bogoštovlja

- Bogoštovlje treba planirati. To ne sprječava Duha Svetoga da djeluje, Naprotiv, on će lakše djelovati kroz nas ako smo spremni,
- Poticati svijest da Bog vodi naše bogoštovlje, bez obzira na naše pripreme,
- Naše bogoštovlje je prihvativljivo Bogu jer Krist poput velikog svećenika za nas posreduje,
- Krist se treba proslaviti, a ne ljudi.

Neka načela za odabir glazbe za bogoslužje

- Ne biraj ono što ti se sviđa, nego ono što najbolje služi svrsi,
- Budi otvoren za raznolikost stilova: Bog je bogat u svojoj raznolikosti i on voli sve stile glazbe. Crkva mora prepoznati služi li glazba koju koristi doista ljudima u crkvi ili ih sprječava u štovanju Boga,
- Odabrani stil mora dobro prenositi istinu, kao što je Krist u svome Utječenju savršeno prenio Božju riječ,
- Treba izbjegavati stile koji potiču na tjelesnost i nekršćansko življene,
- Glazba treba biti kvalitetna; ne smije se žrtvovati zbog suvremenosti,
- Glazba treba podcrtat jedinstvo članova u crkvi - to znači da se treba koristiti glazba koja govori svim članovima crkve; odnosno, izboru glazbe valja pristupati kroz molitvu i voljom za suradnju.

Svake godine u jednoj od europskih zemalja članica Europejske baptističke federacije (EBF) održava se godišnja konferencija za voditelje rada s mladima i djecom. 2004. godinu pamtit će Srbija kao zemlja domaćin i grad Novi Sad, koji je od 16-21. siječnja ugostio tridesetak sudionika iz šesnaest europskih zemalja. Hrvatsku su predstavljale Svjetlana Mraz i Senka Florjanic.

Mora li crkva biti dosadna?

Tema ovogodišnjeg okupljanja bila je »Možemo li naše crkve prilagoditi kulturi današnje mladeži i djece; možemo li u svojim crkvama naći mjesto za današnju mladež i djecu?« Vrlo izazovna i aktualna tema činila se preteškom i prezahjevnom da bi odgovor uslijedio makar i nakon višednevne konferencije. Predavanja ne temu Crkva i mladi/djeca i Djeca/mladi i crkva, koja je održao Nick Nedelchev iz Sofije, Bugarska, otvorila su mnoga pitanja; primjerice: što je uzrok generacijskog jaza i što činimo da ga premostimo, ili: može li izgovor »crkva je dosadna« biti uvjerljivim razlogom zašto mladi ne posjećuju crkve, ili: bavimo li se samo podučavanjem mladih ili ih prihvaćamo kao relevantne subjekte; kako sprječiti duh pesimizma postmodernističkog trenutka; treba li crkva pratiti trendove doba u kojem živi, čemu crkva itd.

U svakodnevnim okupljanjima u malim skupinama, razgovorima i neformalnim druženjima izmjenjivana su iskustva, zamisli, nove ideje; analizirani su pokušaji i promašaji u učinjenom do sada i promišljalo kako dalje. Dakako, mnoga su pitanja ostala bez odgovora i rješenja, ali je ipak iznjedrena zajednička misao: crkva vapi za promjenom; članovi crkve moraju početi živjeti ono što vjeruju.

Bogatstvo različitosti

Sudionici su imali priliku prezentirati rad s mladima i djecom u svojoj zemlji, što su i učinili na najrazličitije načine, koristeći se suvremenom tehnologijom i medijima. Takve prezentacije svima uvelike pomazuju jer se vidi tko što radi, kako, koje mjesto imaju mladi u crkvi i društvu u svojoj zemlji, s kojim se problemima najčešće susreću i slično.

Predstavljanje rada s mladima i djecom u Hrvatskoj privuklo je opću pozornost: atraktivni slikovni zapis o aktivnostima mladih u klubu u BC Zagreb, na Činti i Fužinama, popraćen glazbom u ritmu ska-punka (skupina »The Seekers Planet«) i nezaobilaznim propagandnim materijalima naše prekrasne obale i otoka, koje su svi odusevljeno listali. Rad s djecom prezentiran je posebno i kroz rad i aktivnosti Društva prijatelja Biblije.

U radnom dijelu konferencije sudionici su upoznati s aktivnostima i radom EBF-a, područje rada mladi i djeca, radom Odbora u proteklom mandatu te proračunom; izabrano je novo vodstvo i planirana godišnja konferencija za sljedeću godinu.

Zanimljiv je bio susret s lokalnim baptističkim crkvama u Bačkom Petrovcu, Aradcu i Novom Sadu, čiji smo gosti bili na nedjeljnju bogoslovju te nacionalnoj večeri, koja je započela razgledanjem Teološkog fakulteta (bivša BTŠ), upoznavanjem ravnatelja Dušana Popadića, koji je održao kratak govor o povijesti Škole/Fakulteta, i veselijim mazalčnim programom u prostorijama BC Novi Sad.

Nezaobilazno upoznavanje grada pamtit će se po prekrasnom pogledu s Petrovaradinske tvrđave na grad na Dunavu.

Poseban gost konferencije bio je glavni tajnik BWA (Svjetski savez baptista) za rad s mladima i djecom Emmet L. Dunn, koji je podnio kratko izvješće o radu s mladima na svjetskoj razini, događanjima tijekom 2004. i 2005. godine, te potaknuo na entuzijazam u radu s mladima i djecom.

Konferencija je tradicionalno završila Večerom Gospodnjom na neobičan i kreativan način, gdje smo ujedinjeni u Gospodinu i jedni s drugima, osjećeni i osnaženi uživali u Božjoj blizini.

Senka Florjanic

Bliže Bogu - jedinstvom

molitvena osmina za jedinstvo kršćana

»Da svi jedno budu!« - molio je Isus za sve one koji u njega vjeruju. Mnoge je njegove tištila i boljela opća razjedinjenost i međusobna odvojenost kršćana. Kao da smo postali ravnodušni prema ovoj jasnoj Isusovoj molitvi u Evandelju po Ivanu 17, 20-23. Kao da možemo imati manje braće i sestara nego što naš nebeski Otac ima djece. Kao da nam nije stalo ni važno prepoznati ih i u drugim crkvama.

Što da se čini u toj tužnoj situaciji? Hajdemo na molitvu! I tako je godine 1908. održana prva Molitvena osmina za jedinstvo kršćana. Otada svake godine od 18 - 25. siječnja okupljaju se diljem svijeta kršćani raznih

lička (18.siječnja), Evangelička (22.siječnja), Baptistička (23.siječnja) i Srpska pravoslavna (25.siječnja). Osim u Zagrebu molilo se i u Bjelovaru, Sisku, Karlovcu i Krapini, a i u Splitu, Rijeci, Zadru, Požegi i Gospicu. Ekumenski odbor grada Rijeke organizirao je tribinu na kojoj su svoja izlaganja održali Boris Peterlin i Andela Jeličić, profesorica s Teologije u Rijeci, a moderator je bio Giorgio Grlić.

Evo nekoliko dojmova s tih zajedničkih molitvenih slavlja, kako ih prenosi »Glas koncila« u nekoliko brojeva, a i u članku pod naslovom »Pobjedili su otvorenost, povjerenje i zajedništvo«:

»Uvjeren sam da je isključivost pojedine crkve nespojiva s Isusovom ljubavlju na kri-

konfesija kojima na srcu leži jedinstvo. U Hrvatskoj je prije dvadeset godina otpočeo u tom tjednu molitveni hod po crkvama koje su za takvu inicijativu bile otvorene. Već 20 godina kršćani grada Zagreba hodaju iz jedne crkve u drugu tijekom tih osam dana i zajednički mole za jedinstvo kršćana. Molitveni susreti organiziraju se u različitim crkvama prema njihovim vlastitim bogoslovnim tradicijama, a prema zadanoj temi i biblijskim predlošcima. Ove jubilarne godine tema je bila »Mir vam svoj dajem«. U toj su molitvi u Zagrebu sudjelovale sljedeće crkve: Baptistička, Evangelička, Evandeska, Makedonska pravoslavna, Reformirana, Rimokatolička i Srpska pravoslavna, a domaćini su susreta bile Rimokato-

žu koja je zagrlila svakog čovjeka i ekumenizam je gajenje upravo takve pripadnosti Isusovoj Crkvi.« (Antun Škvorčević, biskup Rimokatoličke crkve)

»Ovi naši ekumenski molitveni susreti su upravo takvi od Boga blagoslovljeni, milosni trenuci u kojima i mi možemo doći k sebi i shvatiti kako je imperativ našega kršćanskog danas i sutra poći k Ocu, a to znači poći jedni ususret drugima. Podjela među kršćanima je naš veliki grijeh, a sablazan za one koji ne vjeruju. Nije li došao čas da gradimo jedinstvo Crkve na međusobnoj ljubavi, da tako ispunimo zadaču da se po nama širi mir Kristov? « (Vlado Košić, biskup Rimokatoličke crkve)

»Jedinstvu se pridonosi u ljubavi prema Bogu. Pravi iskreni vjerujući ljudi, kao kod braće katolika, braće protestanata, koji zista vjeruju u Riječ Božju, u Svetu Pismo, u ono što čitamo iz svetog Evandela, ja vas uvjeravam da je to svako čisto srce koje iz dna duše znade iznijeti pravu vjeru, pravu ljubav prema bližnjemu svome.« (Marinko Juretić, protovjerej Srpske pravoslavne crkve)

»Važno je da svatko osobno dođe bliže Gospodinu Isusu Kristu i da doživi svoje obraćenje. Molitva treba biti poticaj crkava da ispune svoje proročko poslanje u društvu. Molitva treba biti za jedinstvo svih crkava, za mir, da svijet da bude bolji i da naše svjedočanstvo bude što jasnije.« (Željko Mraz, glavni tajnik Saveza baptističkih crkava)

»Ne treba tajiti da su viđenja željenoga jedinstva i putova do toga jedinstva u različitim Crkvama još poprilično različita, ali sve kršćanske konfesije i denominacije slazu se u jednome: jedinstvo se ne može uspostaviti bez Božje pomoći, bez djelovanja Duha Svetoga, bez obraćenja srdaca, bez »duhovnog ekumenizma«. Premda je ono što kršćane povezuje veće od onoga što ih razdvaja, razlike i uzajamne otudenosti ipak su se duboko ukorijenile u način života kršćana te očvrsnule, tako da su ekumenska nadanja koja se temelje samo na uzdanju u ograničene ljudske snage i sposobnosti obično povod »ekumenskom pesimizmu«. Stoga se »ekumenski optimizam« hrani molitvenom povezanošću s Bogom, koja otvara kršćanska srca njegovu ujediniteljskom djelovanju.

Budući da je za jedinstvo svojih učenika prvi molio Gospodin Isus Krist, kršćani za vrijeme siječanske molitvene osmbine čine upravo ono što trebaju činiti ako su kršćani, Kristovi učenici: oni mole za međusobno jedinstvo, za isto ono jedinstvo za koje je molio i Isus Krist, na kojega se svi kršćani pozivaju.« (Jure Zečević, tajnik Vijeća za ekumenizam i dijalog Hrvatske biskupske konferencije)

Ovome stvarno nije potrebno ništa dodati, već i dalje, i nakon Molitvene osmbine ustrajno moliti i tražiti putove zajedništva i jedinstva među onima koji su njegovi, iako pripadaju različitim kršćanskim crkvama i zajednicama.

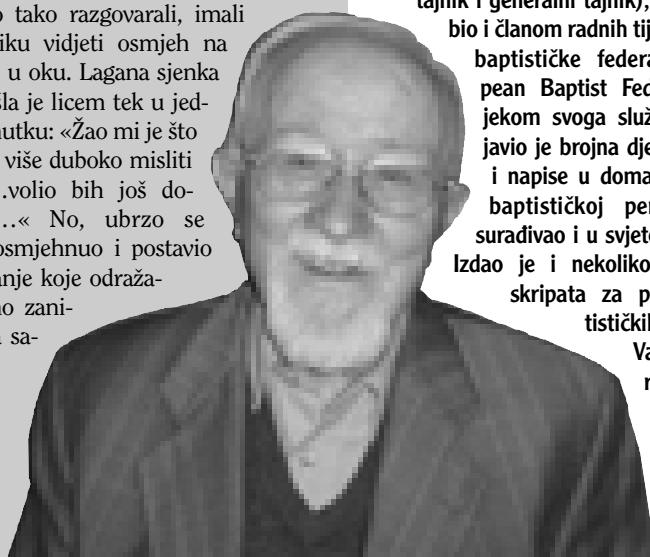
Nela Horak Williams

Susret sa živom legendom

U životopisnom njemačkom gradiću na Rajni - Andernachu, gdje provodi svoje umirovjeničke dane, posjetili smo Franju Klema. Mnogim vjernicima diljem Hrvatske ovo je ime dobro poznato i već sam njegov spomen pokrenut će bujicu uspomena. No, zbog onih mlađe životne dobi ili pak kraćega kršćanskog staža, podsjetimo se zajedno.

Premda su nam rekli da ga previše ne zamaramo jer je dosta slaba zdravlja, naš posjet se odužio na puna dva sata. Bio je to iznimani razgovor, usudila bih se reći gotovo: sveti trenuci. Ispreplitala se prošlost i sadašnjost, govorilo se o nadi u budućnost. Slušali smo zanimljive zgode iz bogatog pastoralnog iskustva, potom pričali o crkvama i ljudima današnjice. Svaki put kada smo spomenuli da neka crkva dobro napreduje, ili da je negdje otvorena nova crkva, začuli smo: »To je dobro, jako dobro.« Dok smo tako razgovarali, imali smo priliku vidjeti osmijeh na licu i sjaj u oku. Lagana sjenka tuge prešla je licem tek u jednom trenutku: »Žao mi je što ne mogu više duboko misliti i pisati...volio bih još doprinijeti...« No, ubrzo se ponovo osmjejnuo i postavio novo pitanje koje odražava iskreno zanimalje za sadašnjost.

Svetlana Mraz

Franjo Klem, baptistički pastor, nastavnik, teolog i spisatelj. Rodio se 1916. godine u Bosanskom Brodu, a školovao u Osijeku, Zagrebu i napislijetku Budimpešti. Djelovao je kao pastor baptističkih crkava u Zagrebu (1945-1947), Daruvaru (1947-1956), Sisku (1956-1958) i Rijeci (1958-1967). Istodobno je bio angažiran kao nastavnik na Baptističkom teološkom seminaru, osnovanom 1954. godine. Od 1968 - 1975. punovremeno je angažiran kao nastavnik te potom (1971-1974) i kao ravnatelj Baptističke teološke škole u Novom Sadu. 1975. godine iselio je u Njemačku gdje je sve do umirovljenja bio zaposlen kao dušobrižnik među iseljenicima s područja bivše Jugoslavije.

F. Klem više je godina obnašao vodeće službe u tadašnjem Savezu baptističkih crkava u Jugoslaviji (omladinski tajnik, tajnik i generalni tajnik), a također je bio i članom radnih tijela Europske baptističke federacije (European Baptist Federation). Tijekom svoga službovanja objavio je brojna djela, prijevode i napis u domaćoj i stranoj baptističkoj periodici te surađivao i u svjetovnom tisku. Izdao je i nekoliko udžbenika-skriptara za potrebe baptističkih studenata.

Važniji su mu radovi:
Kršćanski ABC (1957), Nedjeljne

pouke (nekoliko nedatiranih priručnika u 50-im godinama), Historija baptista I. (1962), Eklesia (Doktrina o crkvi) i Crkva sada ... i u budućnosti (1974), Pripreme za evangelizaciju I i II, Kršćanska etika. Urednikom je poslijeratnih baptističkih crkvenih pjesmarica Duhovne pjesme (1951. i 1966.), kao i ilustrirane monografije Zašto da se krstim? Kršćansko krštenje prema Novom zavjetu (1972). U zborniku European Baptists Today (Ur. J. D. Franks; Rüschlikon-Zürich, Baublatt, 1952) objavljen je njegov povijesni esej o počecima baptizma na južnoslavenskom području (Yugoslavia, str. 86-92). Baveći se i književnim radom, publicirao je nekoliko novela i dva romana: On i ostali šegrti (1975), te 1977. u SAD-u (Valley Forge PA, Judson Press): Persecuted but not Forsaken: the story of a church behind the iron curtain (potonje izdanje pod pseudonimom 'Pastor Nicoli'). 1945. uređivao je u Zagrebu, zajedno s J. Horakom i I. Bistrovićem, baptistički časopis Riječ mira, a od 1959-1961 u Rijeci je urednikom Glasnika - tadašnjega službenog baptističkog glasila.

F. Klem se, pored dr. Josipa Horaka i kasnije, dr. Branka Lovreca, ubraja među najistaknutije vodeće baptističke djelatnike poslije Drugoga svjetskog rata u tadašnjoj Jugoslaviji. Uza svoj pastoralni, nastavnički i teološko-spisateljski rad, značajan je i kao utemeljitelj i organizator baptističkog crkvenog rada u većim hrvatskim gradskim središtima (Sisak, Rijeka), te kao pokretač i nositelj brojnih crkvenih programa i inicijativa šireg karaktera među hrvatskim i jugoslavenskim baptistima.

Služiti svijetu?

Kao i mnogih godina do sada, vjernici baptističkih crkava u Hrvatskoj, godinu su započeli zajedničkim tjednom molitve. Ovogodišnji je Molitveni tjedan trajao od 5. do 11. siječnja, a vođen je prema programu »Služiti svijetu?«, koji je pripremila Ksenija Magda.

Tijekom Molitvenog tjedna vjernici su promišljali o poslanju crkve i pojedinaca koji ju čine, svijetu u kojemu žive. Ako je crkva čamac, a svjet more, onda bi crkva trebala biti čamac na moru, rekao je netko. Ne čamac pun vode - jer on tone. Najčešće se događa da su u toj priči naše crkve čamci na suhom, a puni vode. Kako se crkva treba postaviti prema "svijetu" koji je okružuje i u kojemu ima svoj zadatak?

Kao što je to uobičajeno, vjernici su svaki dan imali prilike molići za sebe u svjetlu određene teme, za lokalnu crkvu kojoj pripadaju te za ostale crkve SBC u RH. Također je mnogo vremena posvećeno molitvi za društvene probleme koji nas okružuju, poput veoma očitog nedostatka vjere, individualizma, materializma, a također i za probleme kao što su zlostavljanje i ovisnosti, a osobito među na mladima.

Osim molitve, koja je bila primarni cilj ovih susreta, uvedena je praksa da se svake godine jednu od crkava podrži i materijalno. Ove je godine sakupljan novac za pomoć baptističkoj crkvi u Mošćenici, koja obnavlja postojeću zgradu.

IBA

Iz naših zajednica

Čakovec

U Čakovcu je 23. 11. 2003. godine održana svečanost uvođenja u službu Damira Pintarića kao pastora u BC Betanija. Tom je prigodom predsjednik SBC u RH Toma Magda propovijedao a potom molio za novog pastora i njegovu obitelj. Nakon svečanog bogoslužja, predsjednik se upoznao s radom Vala evandelja, udruge koja djeluje u zgradici crkve. Poslije ručka uslijedio je sastanak s Odborom BC Betanija, gdje se u neformalnom razgovoru upoznalo predsjednika Magdu s aktualnostima crkve.

Tijekom poslijepodneva Magda je posjetio Prelog, gdje je Damir Pintarić već otprije angažiran u radu baptističke crkve.

IBA

Virovitica

20.12. 2003. godine u Virovitici je upriličena podjela darova za djecu. Budući da je bilo mnogo zainteresiranih i pozvanih, organizirana su dva bogoslužja, na kojima je sudjelovalo oko 350 djece s roditeljima. Pored programa koji su priredili mladi iz BC Virovitica, na oba je bogoslužja propovijedao Toma Magda, predsjednik SBC u RH.

IBA

Duga Resa

U Duga Resi je također u tijeku gradnja novog molitvenog doma. Veliki dio radova je već napravljen. Sanirano je zemljište koje se naslanja na postojeći obiteljsku kuću, iskopani su temelji, podrum i postavljena prva deka. Ostaje zidanje prizemlja i potkrovila. 17. siječnja 2004. godine Duga Resu je posjetio Toma Magda, predsjednik SBC u RH te zajedno s pastorom Ružičkom i bratom Turkaljem i Sečenom pregledao gradilište.

Boraveći u tom kraju, Toma Magda je u nedjelju 18. siječnja posjetio crkvu u Severinu na Kupi, gdje je propovijedao na jutarnjem bogoslužju, a navečer je sudjelovao na zajedničkom bogoslužju s Večerom Gospodnjom u Karlovcu.

IBA

Varaždin

4. veljače 2004. godine BC Emanuel u Varaždinu posjetili su Toma Magda, predsjednik i Željko Mraz, glavni tajnik SBC u RH. Nakon zajedništva s cijelom zajednicom na bogoslužju, zadržali su se u razgovoru s vodstvom crkve. Tom su prigodom saznali koje se sve aktivnosti događaju u Varaždinu a vezane su uz BC Emanuel. Budući da se rad baptističke crkve u tom gradu još uvijek može nazvati pionirskim, bilo je ohrabrujuće vidjeti napredak. BC Emanuel osobito je aktivna u radu s mlađima, koji se redovito okupljaju u posebno uređenom klubu, a također je uključena u rad udruge za krčansko savjetovanje Nada za život.

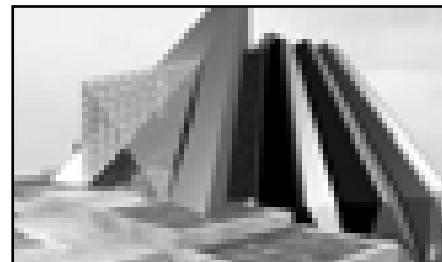
IBA

Izgradnja Pastoralnog centra u Rijeci

Javna prezentacija

U srijedu 11. veljače 2004. u prostoru Male vijećnice Grada Rijeke održana je javna prezentacija projekta novog Pastoralnog centra "Riječ i život" na Gornjem Zametu. Uz investitora Baptističku crkvu Rijeka o novom Pastoralnom centru govorio je ing. Srđan Škunca iz "Gradskog odjela za urbanizam, ekologiju i gospodarenje zemljištem" te arhitekt g. Dušan Kostić, autor projekta, a prikazana je i video-prezentacija. Skup je pozdravio riječki gradonačelnik mr. Vojko Obersnel, koji je izrazio zadovoljstvo što će se ovom novom sakralnom građevinom dati još jedan doprinos kvalitetnijem življenu u gradu koji je poznat po svojoj multikulturalnosti i ekumenskim inicijativama.

Rad na pripremi izgradnje trajao je punih devet godina. Tijekom tog vremena trebalo je obaviti pripremne radnje oko otkupa zemljišta, sredavanja prostornih planova, ali i ništa manje zahtijevan posao projektiranja objekta. Arhitekt Dušan Kostić d.i.a., pošao je od starozavjetne ideje šatora kao mjesta susreta Boga i čovjeka i ljudi međusobno. Cjelokupno je arhitektonsko rješenje izraz baptističke teologije i prakse.

ujedno i kao predsjednik Ekumenskog odbora grada Rijeke. U ime Protestantskog evandeoskog vijeća govorio je prof. Mladen Jovanović, a u ime sestrinskih crkava iz inozemstva John Thomas, kojeg s riječkom crkvom vezuje dugogodišnje prijateljstvo iskovano tijekom mnogih humanitarnih putovanja iz Walesa za najtežih dana ratnih stradanja Hrvatske. Iz Riječi Božje je propovijedao predsjednik Saveza baptističkih crkava Toma Magda, a kamen temeljac su, nakon čitanja povelje, položili počasni predsjednik SBC u RH dr. Branko Lovrec, predsjednik SBC u RH Toma Magda te Giorgio Grlić, pastor BC Rijeka.

Glavni izvođač radova riječka tvrtka Novotehna obvezala se ugovorom prvu fazu izgradnje objekta okončati u 180 radnih dana.

IBA

Polaganje kamen temeljca

U nazočnosti velikog broja vjernika, uzvanika i gostiju na gradilištu novog Pastoralnog centra "Riječ i život" 21. veljače 2004. godine položen je kamen temeljac. Riječ je o objektu koji gradi Baptistička crkva Rijeka u suradnji s "Međunarodnim centrom za život" radi zadovoljenja kako svojih potreba tako i potreba šire vjerničke zajednice.

Svečanosti polaganja kamena temeljca nazočili su čelnici Grada Rijeke, predstavnici drugih vjerskih zajednica te vjernici baptističkih crkava pristiglih iz zemlje i inozemstva kako bi svojom nazočnošću uveličali taj važan trenutak u životu riječkih baptista.

Skupu su se obratili riječki gradonačelnik mr. Vojko Obersnel, izaslanik riječkog nadbiskupa i mitropolita msgr. dr. Ivana Devčića msgr. Dinko Popović,

Promjene u Osijeku

Molitvu za novi pastorski par, Luke i Silviju Seamon predvodio je Darko Paluh.

Ovo je prvi slučaj u praksi naših crkava da u pastorskemu službu ravnopravno ulazi bračni par - Luke je pastor crkve, a Silvija pastor za mlade. Bračni par Seamon je ovoga ljeta završio svoje obrazovanje na Evandeoskom teološkom fakultetu u Osijeku: Silvija je diplomirala na četverogodišnjem studiju teologije, dok je Luke magistrio.

Još tijekom studentskih dana oboje su bili aktivno uključeni u rad BC Osijek, a također i u rad s mlađima na kampovima koje organizira SBC u RH.

IBA

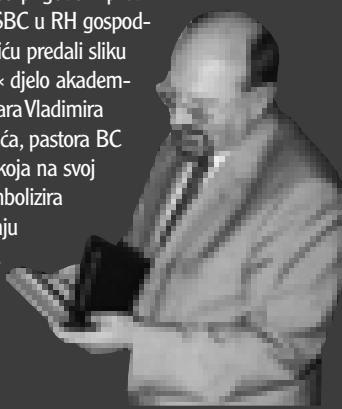

25.01.2004. godine u BC Osijek je održano bogoslužje na kojemu se crkva oprostila od dosadašnjeg pastora i pozdravila novi pastorski par, Toma Magda je zajedno sa suprugom Ksenijom služio osječkoj zajednici i cijeloj Istočnoj Slavoniji od 1. 9. 1987. U ime zajednice prikladnim se riječima zahvalio V. Borovac, a molitvu je predvodio J. Arvaj. Obitelj Magda i dalje ostaje u Osijeku, a Toma Magda u potpunosti će se posvetiti pastorskoj službi na području cijele Hrvatske kao Predsjednik SBC u RH.

Zahvala na suradnji

2003. godina ostat će zapamćena kao godina u kojoj je, između ostalih, potpisani i Ugovor između Vlade Republike Hrvatske i Saveza baptističkih crkava u RH. Ovo je rezultat višegodišnjeg rada i uspješne suradnje s tadašnjim Predsjednikom Komisije za odnose s vjerskim zajednicama gospodinom Goranom Granićem. Na kraju njegova mandata u prosincu 2003. godine, gospodina Granića su posjetili predstavnici SBC u RH Toma Magda i Željko Mraz, zahvalivši mu na doprinisu u prepoznavanju i poboljšanju uvjeta za djelovanje manjinskih vjerskih zajednica.

Tom su prigodom predstavnici SBC u RH gospodinu Graniću predali sliku »Iskorak« djelo akademskog slikara Vladimira Mihokovića, pastora BC Šibenik, koja na svoj način simbolizira dosadašnju suradnju.
IBA

Hrvatski direktor u Institutu Keston u Oxfordu

1. listopada 2003. god. dr. Davorin Peterlin preselio je u Oxford u Velikoj Britaniji, gdje je preuzeo novi posao kao direktor Institut Keston i znanstveni akademski djelatnik na Fakultetu Regent's Park.

Institut Keston osnovao je 1969. god. Michael Bourdeaux. Keston proučava odnos bivših i postojećih komunističkih država prema vjerskim zajednicama

kao i medureligijske odnose u tim zemljama. Keston izdaje dva časopisa te ima vrijedan arhiv s tisućama dokumenata, tako zvanih samizdat izdanja, uglavnom iz bivšeg Sovjetskoga Saveza, koje su tamošnji kršćani potajice tiskali. Kao centar za proučavanje kršćanstva pod komunizmom, Keston danas uspostavlja čvrše veze sa Sveučilištem u Oxfordu.

Regent's Park baptistički je teološki fakultet osnovan je 1810. god. 1937. god. preseljen je iz Londona u Oxford a 1957. godine postao je punopravni dio Sveučilišta. Velik dio studenata teologije Sveučilišta studira upravo na njemu.

IBA

IN MEMORIAM Slavko Blažek (1929-2004)

Početkom ove godine svoj je ovozemaljski put dovršio Slavko Blažek. Još kao mlađ student teologije ugradio je svoj nesebičan i pregalacički rad u početke riječke i karlovačke Baptističke crkve. Sredinom pedesetih godina prošloga stoljeća bio je među prvim članovima Baptističke crkve u Rijeci, a sredinom šezdesetih također je jedan od osnivača Baptističke crkve u Karlovcu.

Rođen je u Sređanima pored Daruvara 26.05.1929., a 1954./1955. pohađa Baptistički teološki seminar u Zagrebu i

Daruvaru, u prvoj generaciji baptističkih i ostalih protestantskih studenata s područje negdašnje Jugoslavije. Koncem 1955. dolazi u Rijeku, gdje u suradnji sa svojim studentskim subratom Nikolom Kneževićem djeluje na ustroju Baptističke crkve koja se okuplja u iznajmljenoj dvorani Evangeličke crkve, u podrumu Dežmanove 3. Članom je prvoga odbora riječke Baptističke crkve, zadužen za tajničke poslove i vodstvo Nedjeljne škole. Po potonjoj je službi i danas upamćen kod nekih svojih negdašnjih učenika. Rijeku napušta koncem 1958., nakon dolaska prvoga punovremenog pastora Franje Klema.

1962.g. vjenča se s Hildom Lehotsky. Dobili su troje djece: Anitu, Danijela i Mornira. 1964. dosegaju se u Karlovac, pridružujući se u početku postojecoj Baptističkoj crkvi u Dugoj Resi. Ondje Slavko povremeno služi kao propovjednik. 1965. kupuju kuću u tadašnjoj ulici Lole Ribara 81, gdje je i uređena prostorija za crkvena okupljanja, koja je svečano otvorena o Božiću 1965. Karlovačka Baptistička crkva djeluje na ovoj lokaciji do 1969., a nakon toga se i S. Blažek povlači iz aktivnoga crkvenog rada.

Njegova pok. supruga Hilda (1932-2001) bila je dugi niz godina neposredno uključena u crkveni rad kao učiteljica, spisateljica i jedna od predvodnica ženskoga baptističkog rada u negdašnjoj državi, kao i u samostalnoj Hrvatskoj.

1998.g. Slavko Blažek rado je sudjelovao u projektu prikupljanja građe za našu baptističku povjesnicu, te je ustupio nekoliko važnih dokumenata i fotografija iz sredine pedesetih godina, a priređio je i iscrpljeno izvješće o počecima Baptističke crkve u Rijeci.

Preminuo je 01.01.2004. u Karlovcu, gdje je i sahranjen 05.01.

Vrijedno je sjećati se naših vjernika, pa i onih samozatajnih, često i neshvaćenih, ali čije putove Bog vidi i poznaće. Ne zaboravljajmo njih i njihova djela, jer oni su urezali prve stope na putovima kojima i mi danas pred Bogom kročimo.

Ruben Knežević

Iz naših zajednica

Mošćenica/Sisak

8. veljače 2004. godine Toma Magda je posjetio Mošćenicu, gdje je propovijedao na bogoslužju u novoobnovljenoj crkvi. Premda radovi još nisu u potpunosti završeni, bogoslužja se održavaju u novom prostoru još od Božića. Večeru Gospodnju, koja je uslijedila nakon propovijedi, predvodio je pastor Darko Mikulić iz Slavonskog Broda.

Tijekom poslijepodneva, Toma Magda je posjetio misijski punkt na Brzaju u Sisku, gdje je bio upoznat s misijskim projektima. Osim bogoslužja, na Brzaju se redovito održavaju tečajevi za engleski jezik i tečajevi informatike.

IBA

Ilok

Tijekom božićnih blagdana skupina mladih iz Bratske, Evandeoske i Baptističke crkve organizirala je program i podjelu božićnih darova iločkoj djeci. Tako su obradovali oko 700 mališana približavajući im radost pravog Božića.

Organizirajući po prvi puta takav program, mlađi su naučili da on iziskuje mnogo rada, ali i da donosi veliki blagoslov.

IBA

Cerna

BC u Cerni također je iskoristila predbožićno vrijeme za darivanje svojih sumještana božićnim darovima i prigodnim programom. Iznajmljeni prostor koji se obično koristi za veća društvena događanja u mjestu jedva je bio dostatan za 800 djece i roditelja, koliko ih se odazvalo pozivu.

IBA

Osijek

Već nekoliko godina zaredom u BC Osijek organiziraju se 'adventske večeri'. Tijekom četiri nedjelje Adventa okupljaju se vjernici na posebnim susretima koje organiziraju različite skupine članova crkve. Ove godine prve su susrete organizirali mlađi BC Osijek, a u drugom gostovali mlađi iz Bačkog Petrovca. Gost trećega adventskog susreta bio je Danko Tomanić iz Siska, a četvrti su organizirali stariji članovi BC Osijek. Adventske večeri tako postaju lijepa i željno čekana tradicija u Osijeku.

IBA

SUSRET BAPTISTA HRVATSKE

16. - 18. travnja 2004.

PASTORALNI CENTAR
ČAKOVEC

Prijave do 7. travnja na
tel: 01 481 3168, fax: 01 4873 403
savez@baptist.hr

EVO, ČINIM NEŠTO
NOVO

Osnivač i izdavač: Savez baptističkih crkava u Republici Hrvatskoj, Radićeva 30, 10 000 Zagreb, tel (+385 1) 4813 168, fax (+385 1) 4873 403 e-mail: glascrke@baptist.hr Uredništvo: Ksenija Magda, Toma Magda, Svjetlana Mraz, Boris Peterlin, Filip Vacek Odgovorni urednik: Željko Mraz Službena web stranica: www.baptist.hr